

CHO VUA LÔNG GEM
PHAN TRẦN

CHO VỪA LÒNG EM

☆ Phan Trần

SLOW BOLERO

Thôi rồi ta đã xa nhau kể từ đêm pháo đỏ rượ
em, cả nghìn trang giấy mỏng xanh

hồng. Anh đừng anh em đừng em, yêu thương xưa chỉ còn âm thừa. Em đành quên cả sao
màu. Gom cả áo lạnh ngày xưa, anh đem ra đốt thành tro tàn, cho người xưa khỏi phân

em, kỷ-niệm xưa sánh như biển lớn An-tinh cao tựa băng non, chỉ đời bằng nhung lụa sao
vân, khi ngồi đan áo cho người mới, khi mùa đông lạnh lùng...

người ? (Anh về góp lại thư...) sang, em khỏi nhớ chuyện ngày xưa. Em

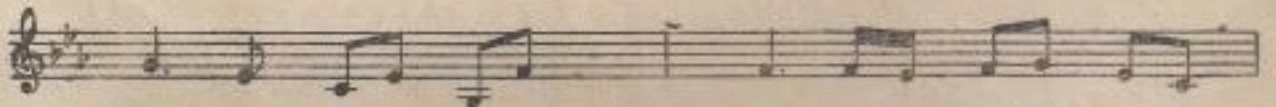
oi! hết rồi! hết chẳng còn chi nữa đâu em! Yêu thương, như nước trôi qua

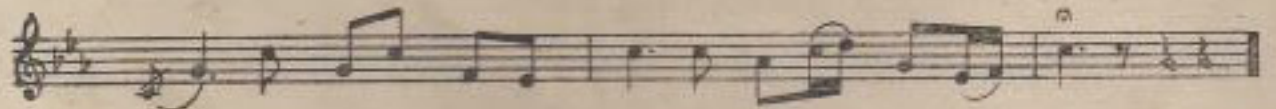
câu, như đàn trời cung sưa, còn gì nữa đâu l... Tôi thề tôi chẳng yên

ai, vì người ta cứ phụ tôi hoài, bây giờ tôi chẳng còn tin, trong nhân-gian có kẻ chung

tin, tôi giận tôi đã ngây thơ đem tình yêu hiến dâng người

hết, nên giờ tôi chẳng còn chi, khi người ngoảnh mặt mà đi!?...

Đang in :

— TÀU NEO BẾN LẠ

— Mặc Thế Nhân

— NHỮNG NGÀY PHÉP ĐẶC AN

— Trầm Uyên Khanh